

KOLOZSVÁRI KÖZLÖNY.

Szerkesztőségi szállás
külső szénutca Siklóház, 36 számmal.

Előfizetheti Kolozsvárt Stein János úr középüctai könyvkereskedésében, valamint a
szerkesztőségénél; vidékről minden postahivatalnál. Előfizetési díj félévre 6 pf. évnegyedre 3 pf.

Hirdetések 10 p. kr. beiktatási bélyeg díj,
s minden négyhasábos egy sor után 4 p. kr.-nak Stein középüctai kereskedésbe beküldése mellett kiadatnak.

Közlemény az erdélyi muzeum-egyleti ajánlatok iránt.

XXXVI.

287

1431. Szamosújvár sz. kir. város	500 pf.
1432. Mikó Antal ur	100 „
1433. Vajda Pál ur	100 „
1434. Makrai Sándor ur	100 „
1435. Makrai Sándorné, szül. Buda Emerencia	100 „
1436. Lendvay Nina	100 „
1437. Lendvay Rudolf	100 „
1438. Lészai Antal és neje Adorján Zsuzsanna	100 „
1439. Csató József ur egy rendes részvényt	5 „
1440. Ráduly Ferencz ur egy rend. részv.	5 „
1441. Mártonffy János ur egy rend. részv.	5 „
1442. Kovács Ignác ur egy rendes részv.	5 „
1443. Nagy La os ur egy rendes részvényt	5 „
1444. Lázár Antal ur egy rendes részv.	5 „
1445. Vajda S. mon ur egy rendes részv.	5 „
1446. Veres József ur egy rendes részv.	5 „
1447. Csonka Ferencz ur egyszer minden	50 „
1448. Molnár József tanár ur egy r. részv.	5 „
1449. Lészai László, orvos növendék egy r. r.	5 „
1450. Lészai János, polytechnicum növendék	5 „
1451. Varga János ur egy rendes részvényt	5 „
1452. Szikszai Ferencz ur egy rend. részv.	5 „
1453. Konecz János ur egy rendes részvényt	5 „
1454. Nagy Ignác ur egy rendes részvényt	5 „
1455. Bocz Sámuel, mérnök egy rendes részv.	5 „
1456. László Ignác, mérnök egy r. r.	5 „
1457. Veres Lajos, mérnök egy rend. részv.	5 „
1458. Kecskeméti Sámuel, mérnök egy r. r.	5 „
1 59. Karacsai Miklós ur egy rendes részv.	5 „
1460. Kovács György tíz évig évenként	1 „
1 61. Orbán István ur szintugy	1 „
1462. Fark Márton ur szintugy	1 „
1463. Lukács Péter ur szintugy	1 „
1464. György György ur szintugy	1 „
1465. Miklósi Gergely ur, míg él, évenként	1 „
1466. Balázs Károly ur egyszer mindenkorra	2 „
1467. Demeter Domokos ur egyszer mind.	2 „

(Folytatása következik.)

OECONOMIAI SZÉTEKINTÉSEK.

VI.

Telt, mult, midőn mentünk délcég fogatokkal, a
fiatalság gondtalan örömei kíséretében; midőn az állam
tőlünk mit sem kívánt cserében a királyi szabadságért,

MAGYARHONI SZÓ

Muzeumunk érdeke körül.

A magyar tudós társaság egyik legtekintélyesebb képessége
Toldi Ferencz ur, az „Magyar Muzeum“ című havi irat idei 1-ső
füzetében, szintoly szakavatott, mint meleg cikket tesz közzé,
melyet országunkra ható érdekeiről szóla átvenni, olvasóink
s országos közvéleményünk iránti kötelességünknek tartunk. Az
érdekes irat így következik:

Gr. MIKÓ IMRE s az ERDÉLYI MUZEUM.

Erdélyi menyőköveid forrának bent: esküszöm, áldoz!
Berzsenyi.

Nincs jelenkori beltörténetünkben nevezetesebb és vigasztalóbb
jelenség azon, a nemzeti értelmiség előbbvitelére célzó
mozgalomnál, mely néhány év óta a testvér kis hazában indult
meg. Erdély már egyszer élén állt a magyar irodalomnak — a
XVI. század második felében —; ujra érdemessé tette magát a mult
század közepén hatályos hozzájárulásával az elhanyagolt iro-
dalom feltámasztásához, melynek eszközléhez ő csatolta Bod Pé-
tert s a francia iskola több jeleselt: Haller Lászlót, Báróczi
Sándort, Teleki Ádámot és Józsefet, Barcsayt és Naláczyt; lel-
kesen járult a magyarországi történelmi mozgalmak folytatásá-
hoz Benkő, Eder és Bathányi Ignácokkal, s az ugy nevezett
Kéziratok Társaságának megalapítása által, melynek fonalát az
ujabb időben a szászok ismét felfogták. A nagyobik haza 1790-
ki törekvései a nemzeti színészeti megalapításában, s az irodalom
egyesületi terén nem csak vízhangra leltek Erdélyben, hanem
ott, vagy az erdélyi kedélyek mélyebbsege s tartósabb lelkesü-
lése, vagy az akkor kedvezőbb nemzeti viszonyok, hihetőkben
a keltőnek egyúttal fogva, gyümölcsöt is érlelték. Nálunk
a színészet csakhamar elpusztult, míg Erdélyben semina-
riumot nevelt a következett időnek; s míg itt egy tudós társá-
ságról írtak, ott alkottak azt, s bizony nem Erdély s nem az
ottani mozgalom lelke, Aranka György, voltak okai, hogy ma-
gát huzamosan fenn nem tarthatta. Hogy szunyadó erők, me-
lyeknek csak ébresztő és alkalom kell, nem hiányoztak soha,

mint a honszerelmet; s midőn minden rovattal megtap-
solt honfi-áldozat volt.

Midőn behajtatánk rokoninkhoz barátinkhoz, meg-
néztük szép-e a kert? hány chamelia nyílt? hány ana-
nász sárgul? kényelmese-e a butorok, jól csiszolt a par-
quette? — és a hölgy, ki körébe varázsolt, szépen játszik-
e a zongorán? s bájolatnak-e megkimélt habkezen a
kék erek?

Telt, mult, hajtatunk most ványadott fogatinkkal
rokoninkhoz, barátinkhoz és nem nézünk a kertvirágokra:
szemünk a trágyahalomra, a szürre, a kóródzó phlegma-
tikus ökrökre fordul. Ha a kertre tekintünk, czellert, ré-
pát keresünk a chamelia helyett, — és a szép hölgy keze
kedvesebbnek tetszik a rokkán.

Mink vénültünk-e, vagy az idők?

Feleljenek erre, kik ifjabbak mint mink: oly boldo-
gok-e ök virágzásuk ez évtizedében, mint mink valánk a
mult évtizedekben? midőn az élet annyi reményekkel
mosolygott reánk, s midőn sokkal hamarabb képzelhet-
tünk igényt birni egy-gy gubernátorságra, mint arra gon-
dolni, hogy szántó-vető paraszt-életünkben keressük a
megelégedést — s végbiztosításunkat.

Telt, mult!

Szép a mezei élet. A munkás és észlelő lélek min-
den sorsba belé beszéli magát, s a nagyobbra hivatott
szív mindenre a költészet színét ruhazza.

Korunknak, mely annyi háládatlanságot látott, jól
kezd esni, a természet barátsága, áldása az anyaföldnek,
mely oly dúsan adja háláját a szorgalom után, mely arany-
gabnát s sárgapiros gyümölcsöket, zamatosnedvü bor-
ágot hoz nekünk; ezt susogván minden tavasz csirájá-
ban a csöndesen boldogító anyaföld: kérj tőlem magya-
rom, és én meghallgatlak; faradj éretem, és én megjutal-
mazlak; ne vért, csak verejtéket adj nekem, s azt is ne
érettem, hanem magadért?

Az Isten, ki ezt a földet nekünk adta, tartsa meg szí-
vünkben a szeretetet iránta.

Midőn legelőbb a földre dobva minden ábrándomat,
megfogtam volt az eke szarvát, szívemre szorítottam egy
hantot az anyaföldből és esengettem Istennek, hogy azon

őszvesen 39,973,744, hold föld, mely a két magyar tar-
tomány őszvegét képezi, oly szent legyen minden ma-
gyar előtt, mint előttem e hant azon földből, mely sze-
rény családom végbiztosításául megmaradt.

De nincs a magyarnak semmiben megalapult boldo-
sága, mink nagyot számítunk kicsinyiségekért, mink réz-
krajczárban bírjuk az ezereket; két-háromszáz darab
földben egy gazda egy határon birtoka őszvegét.

A tözsér egy ezres bankjegyet oda dob válalatba,
s egy percet időt veszít, s a többi idejét fordítja munkára,
vagy kényelemre s öröme; mink azt az ezer forintot mig
krajczáronként házunk padlatára kiszámítjuk, napokat
vesztünk, ujjunk kimarjul, fejünk elszedül — és ha
valaki lenevetve kérdezi, ugyan miért nem őzpontosít-
juk nagyobb értékű pénzdarabokba e roppant sok pol-
turát, mink mérgeledünk ostobaságán annak, ki be nem
látja, hogy hát hiszen háromszáz váltó krajczár na-
gyobb pénztömeg mint egy keresztes tallér.

Az egész civilizált világ azon két-háromszáz darab
földet össze vonná egygyé. s azon fáradsággal, melyet dol-
gosaink egyik földünkötől a másikig járásban veszteget-
nek, megmiveltelné az egészet váltó-gazdászatilag.

Nálunk nem lehet ezt az igazságot a nép fejébe
szűrni. És eredményül bírjuk azt: hogy még ama vég-
ső rögön is, melyben még megkapzkodhatnánk nemze-
tiségünk fentartása végett, a végső földbarázdán is a
késébeesés vegyen körül. És szemekkel lássuk, hogy
még a föld is kezdi áldását elvonni tőlünk, mert az a né-
metnek vagy a belgának egy szem után huszat ad,
mig nekünk, mint az ebeknek, legfelebb, ötöt dob ide.

Ha mégis késünk megadni a földnek a mi az övé,
utóljára még e békétűrő anyánk is cserben hagy minket.

Panaszunk a szegénységről, a sok kiadásról, a nyom-
orról; de hiszen tegyük hát, mert a panasz mit sem ér,
azért egy falat kenyeret sem ad senki.

Hogy jobb-lélet érhesünk, annak alapját a földben
kell megvetnünk; mert nekünk nincs tengerünk, nincs ke-
reskedelmünk, nincsenek bankjaink. A mi nemzetünk
sajátja csak az, a mit az anyaföldből, s annak alapjáni te-
nyészteséből kinyerhet.

bizonnyították Döbrentei mozgatói 1812-ben, az unitáriusoké
1830 — 40 körül; s bizonyítja éppen a jelenben azon magas ál-
lásu s még magasb hivatásu férfiú fellépése, kinek nevét hazai
tisztelettel tüztük e cikk homlokára.

Gróf Mikó Imre urnak, hazája anyagi és szellemi fejlesz-
tésére célzó működéseit mi itt a távolban csak töredékesen, s
a mennyiben nyomtatott eszközlesekben jutottak el hozzánk Ma-
gyarországra, ismerhetjük: Erdély dolga lesz egykor mindazt,
mit ő szóval és személyisége hatásával, irással és tettel, a ma-
gán, társas s az egyesületi téren, összeköttetéseivel, hivatalos
utakon s a saját által tett, teszen és tenni fog, híven feljegyezni,
hálál, tanúságul s tükörül mindazoknak, kik helyzetök kedvezé-
se s lelki jóraértelmsége által őt követni hivatva vannak. El-
ső, a nagyobb közönség elibe jutott, irodalmi tette Debreczeni
Márton költői hagyatékának, chaoszából összealkotása és közvé-
tele volt. A mód, melylyel ő e tudományos langészt és kitűnő
eposzi költőt a nemzetnek bemutatta, a nemes kedély, izlés s ál-
dozatokosság férfiúját ismertette meg velünk, kit tolla legott el-
ső fellépésével a legjobb sorába állított. Következett az erdélyi
kiadatlan magyar történetírók kiadása, eddig két kötetben. Ezek
nek bevezetésében olvashatjuk azon pályá programját, melyet
Erdélynek egykori tárnoka, visszavonult magánélete elibe tűzött.
„Meg vagyok győződve — írja — hogy „mostanság a magyar
nemzetnek két legfőképpen hasznos munkás-osztálya van: egyik,
mely irodalmát, más k, mely földét műveli. Amazok által szelle-
mleg, ezek által anyagilag erősödik és áll lábra ismét a meg-
tántorodott nemzet. Létünk nyelvünkötől, ez irodalmunktól függ.
Irodalmunk legjövődűsabb, legtermékenyebb része a hazai törté-
net. Tízser essünk el, s míg történeteink állnak, ujra felkel-
hetünk. Omoljanak össze a nemzet multjának tisztos boltozati
s mi romjai alá temetettünk... „Csak annak van egy jóra való
nemzet életében jövője, mi multjában gyökerezik“... „Hord-
juk hát össze az anyagokat, építsük fel a multnak templomát,
hogy a jövő nemzedéknek legyen meg a hely, hol nagyait egy
csoportban lássa, hova őseinek tiszteletére egybe seregellen“...
„E templomhoz kövek, mész- és fővénnyordás napzsámok-mun-
káját vévém én magamra, hogy mint székely, kedves nemze-
tem, s mint erdélyi, e közös kis haza történetéhez adatokat
gyűjtögessek“... „Nem dicsőségre vágyom, használni akarok.
Nem babér után kapkodok, lellem örömét nemzetem történetei-

ben keresem. Nem a jelentől fordulok el, a multhoz vonzatom
kegyeletes tisztelettel. Időmet kívánom betölteni, „munkássá-
gomat hasznossá tenni a hazának, melytől mindenemet vevém s
melynek mindenemmel tartozom“.

Sőt már e helyt jelenkezik azon nagy következtetés eszme,
mely létesüléséhez most már oly közel áll. „Azt hiszem — írja
az említett helyen — ha valakinek, bizonyára nekünk, erdélyi
cselék számu magyaroknak, kötelességünk „a multakról tanu-
sító emlékeket, most inkább mint valaha, gondosan s egész
szorgalommal összegyűjtögetnünk“ Erdély történeti-irodalmát az
utolsó négy század alatt négy csapás érte: 1601. Batori Zsig-
mond, Bástia és Mihály vajda, 1603-ban Ráduly vajda, 1657 —
8-ban a tatárok miatt, és 1848-ban. A mennyi és minő kincsei
lajuknak és főleg történeti-irodalmunknak ez években elvesztek,
megbecsültni igazán, megsíratni méltán egyiránt nem lehet Biz-
tosítuk hát, a mi még fenn van. Tegyük jégheletenné a tűznek,
védteté a vandalizmus ellenében. „Nekünk tisztos multunk van
és azt hagyományoknk bírjuk... „Minden kődarab, melynek
durvabb vagy művészebb vésésében őseink emléke él, minden
régipénz, mely fejedelmek és hazánk egykori történetéről
szól; minden papírszelet, levél és okirat, mikben valamely kor-
sz; harci tett vagy békés polgári mű, nemzetünk nagy örö-
me vagy nagy szenvedése foglaltik, minden krónika, emlékirat,
napló, a legegyszerűbb házi jegyzet a letűnt századokból: mind
ezek a melöttünk oly tisztos és szent multnak egyes alkreszeit,
arczán egy-egy sötét vagy dicsőséges vonást, szemében egy-egy
tűzzkrát, az ősi jellem egy-egy erős kinyomatát, szóval egye-
diségét teszik. Ne hagyjuk azokat elveszni! Am ez,
elszórva parányiaknak látszó, adatkák teszik ezredéves multunk
nagy összegt. Utóink aként fognak áldani vagy átkozni, Eu-
ropa aként becsültni vagy megvetni, olyannak tekinteni minket,
hazánkat és nemzetünket, a világtörténel aként tartani fölöttünk
felmentő vagy kárhóztató ítéletet, a mily alakban ez adatok alap-
ján multunkat összeállitni bírjuk Tegyük meg azt hazámiai!
Hogy mikor már mi nem leszünk, legyen fenn legalább emlé-
künk, legyen meg nemzetünk életkönyve! Ennek történelme!

S ismét: „A magyarországiakat tekintve, úgy gondolko-
zom, hogy minden magyar irodalmi igyekezetnek és munkás-
ságnak szíve, intőzője, irányadója, központja lenni igen is a ma-
gyar akadémia van hivatva. Azonban ez teljességgel nem fölté-

Hogy pedig a föld hasznosítva lehessen, első és életkérdés, annak tiszta tulajdonivá válása és pedig minél kevesebb részletben, minél használhatóbb egységben.

DÓZSA D.

A FELSÉGES URALKODÓ PÁR KÖRÜTTA MAGYARHONBAN.

Pest, máj. 10. Szeretnénk olvasóinknak a két testvérvároson kívül, kik szemtanúk nem lehettek, a május 8-ai estvéjáról legalább külső vázlatban rajzolt világos képet nyújtani, — de már előre is le kell arról mondanunk, hogy az sikerülend.

Az ezen estve nyújtott, az emlékezetén ezerszeres színekben keresztüljáró pompalátványok az érdeke: fénypontoknak oly változatos hálózata képezik, hogy annak világos föltüntetéséhez nem találunk kezdetet — míg egynek emléke merül föl bennünk, addig azt a legközelebbi rákövetkezők képe önkénytelenül is kísérti.

Hahogy már a korábbi napokban a minden órán megújuló biznyságok a körünkben kegytjesen tartózkodó oly hön szeretett Császári Párnak eltörölhetlen meggyőződést nem szereztek volna arról, mily benső hűséggel és gyermeki szeretettel csügg Buda: est a maga Császáriján és Császárnéján — ugy a két testvérváros legnapelőtti kivilágításának városunkban ekkor a szó szoros értelmében soha nem látott pompája a császári látogatás fölötti boldogító öröm érzelmeiről tagadhatatlan biznyságot szolgáltatott volna.

A két község egy, mint minden magános megtett mindent, mi tehetségében állt, hogy az estvét valóban tudéri fényben ragyogtassa, s a város legszebbi végpontjainak egy házacska sem mulasztá el, az egészhez a maga szerény részvételével járulni.

Esti 9 órakor, mikor Ő cs. k. Felsőége a körjáratot megkezdék, a két testvérváros már teljes tüztengerben uszott. — Ki maga jelen nem volt, de Buda-Pest pompás fekvését ismeri, annak lehetséges lesz, magának azon benyomásról, melyet a nyújtott látvány a nézőre tett, halvány képet alakítani; — ki azonban e részben helyi jártassággal nem bír, azt még a legelevenebb képzelet sem fogja, dacára minden leírásnak, a nyújtott valószínűsághoz sokkal közelebb juttatni.

Olvasóinkat a részletekre nézve tárcánkra utalva, a császári menetel kívánjuk, hasonlóan a lakosságnak ezeraik szünni nem akaró örömradiásaihoz, követni, hogy legalább néhány mozzanatot kiemeljünk.

A két testvérváros községei a forrón szeretett Császári Pár kedveért nem kimélt óriási erőfeszítésekért magokat biznysára gazdagon megjutalmazva érendik.

Budavárának 1500 léggolyóból álló, tarka színű izezetet képező uruteczja Ő cs. k. Felsőégeit az igen némes izléssel díszített, a tömördek lángok tengerében egyik legkedvesebb látványt nyújtó budai városházhoz vezeték, mely a maga szépségében a gyémántlúbe borult diszp aczi kuttal versenyzett.

Szintugy a pesti község is fíradozásait a legfényesb siker által koszoruzva látta a légszszlámba borult tanácsháznak káp ráztató látványá által, valamint a mindenki szívébe mélyen bevésott „Ferencc József“ és „Erzsébet“ nevet tözfényben ragyogtató harminczad-épületben. Igen díszes és elmés volt tovább a régi redoutéépület kivilágítása, s talán a tömördek szép közt a legszebb volt a művészetek és természetek magában egyesített színházi sétány, hahogy a látottak nagy tömege mellett állalában itéletet képezhetni.

Ha a két község egyesített törekvéseinek sikerült, a föntemlítettkekben és még sok egyéb tárgyban a császári szemlére teljesen méltó látványt nyújtani — de sikerre nézve amazok mögött a magánosok ebbeli fíradozásai sem maradtak stb.

Ő cs. k. Felsőége a két főváros föntuzára és legkitünőbb tereire kiterjedt körjárata alatt az összes népség, valamint minden egyesek törekvései által kintüntetett hű ragaszkodás bizonyítványait látható tetszéssel fogadni méltóztattak, míg az ezen estvén csak százezrével számítható hullámozó lakosság Császárijának és Urának jelenléte által a dicső látványoktól elvonva lelkesedését és diadalörömet ezerszer, „éjjenek“ben fejezte ki.

telezi azt, hogy a vidékeken semmi kezdeményezés, semmi munkásság az irodalmi téren ne legyen. Sőt egy, bármily értelembe erős, száma tekintélyes, tevékenységben a központtal versenyző, de végeredményben magát amannak alárendelő kisdad „irodalmi tüzhely, a mi, Erdélyi ésbérczei közé oly messze elszakadt magyarságunknak, annyi más elem közöttisége tekintetéből, egyenesen létöltétele.”

A gyűlés s a munkáló egyesület itt ugyan egyelőre s közvetlenül még a lelkes felszólaló személyekhez köve jelenik meg: felszólítja a hazafákat, hogy a nálok levő emlékeket vele díjért közöljék, ő pedig vállalkozik azok megmentésére a saját útján stb. De már csak egy lépés kellett, gróf Mikó Imre úr személyeségénél fogva, egy muzeum s e mellett egy muzeumi egyesület gondolatjára: mik közül amaz legyen azon biztos lakóhely, hol „minden, a múltakról tanúsító emlékek, minden kódarab, régi pénz, papírszelet s kézirát, gondosan s egész szorgalommal összegyűjtve tartatassanak;” emez az „az irodalmi tüzhely,“ mely azokat közhasznosítja, hogy a gyűjtemény ne csak helyhez kötött érdekes ritkaságok tára legyen, hanem a hazának és világnak fenhangon szóljon, és netalán saját elpusztulását is túljelje — mert fájdalom! mintha az ómári idők még le nem jártak volna végkép!”

Alkalmul a létesítés megindítására egy örök érdemű férfiú, mindig korai és sajnálandó, halála szolgált. Gróf Kemény József, kit a két haza története, a polgári s az irodalmi, mint gyűjtő s munkás mivelőt soha nem szűn meg emlegetni, egész élte nemes és áldozó törekvései hődtmányait, m ket egy kegyes sors megmentett a hajótörésből, még életében egy leendő erdélyi nemzeti muzeumnak ajándékozta, s miután ennek létesülése iránt reménye elesüggött, vagy azt csak egy távol jövőben vélte beteljesíthetőnek, halála esetére a már fennálló s újabbban a kormány védelmére alá került magyar nemzeti muzeumban, mint hitbizományt, rendelte őriztetni.

A gondviselés, midnyájunk szerencséjére, ugyakarta, hogy Erdélynek épen e perczben egy oly férf legyen, ki állása, készsége s magas szelleménél fogva a cselekvés terén fellépésre volt hivatva. E providentialis férfiú ki más, mint a kívül e ezikkben foglalkozunk? Loyalis jelleme egyaránt nyújtott biztosságot a kormánynak minden hátsó gondolat ellen, s hazafiai

Az általános lelkesedés legmagasb tetőpontját ez estvén azon pillanatokban érte el, midőn a legmagasb uraságok a császári várpalotába visszatérvén, a cs. k. udvari tüzsművész Stüwer által előkészített tűzjáték meggyújtott.

Az egész nagy austriai birodalom kevés oly hatásteljes pontot nyujthat efféle látványra, mint a pesti lánchidnak ez al kalomra választott két közép oszlopa, és a művészileg kifejezett látvány pompája feletti legnagyobb bámulat az ezer meg ezer örömben felzajgó torkoktól mintegy varázsússal elnémítá, míg a csaknem mintegy kettős zuhatagból ezer meg ezer ragyogó csillagot a Dunába szóró zár-képlet megpillantása minden ajkát a bámulat és elragadtatás egyellenhangban kitorésére nyitott meg.

A kora reggeli órák még sokakat éber álmódózásban találtak mindazon látott dicső dolgok fölött, melyeknek lehetőségéről az ember alig álmodhatott, és valóban méltó volt ezen ünnepegy a legmagasb Párhoz, melynek tisztelettel szentelve volt, valamint a nép szeretetéhez, melyből eredt.

Tegnap Ő cs. k. Apostoli Felsőége a nyilvános ügyek menetébe legmagasb személyes tekintetet tenni méltóztatott, s e végből csaknem az összes polgári és katonai hatóságok hivatalait Buda városában legmagasb látogatásával szerencsételték.

A sort a magyarországi cs. k. főkörmányzóság hivatalai nyiták meg, hol Ő Felsőége az ügyek menete iránt legpontosabban tudakozódni méltóztatott.

Ezután a cs. k. III. hadsereg és országos főparancsnokság, a cs. k. helytartósági osztály, a csendőri lakanya, a Ferdinand-laktanya, a budai orsz. törvényszék, az egyetemi könyvnyomda, a pénzügyi orsz. igazgatóság és a budai kath. gymnasium a megnevezett sorban részesültek a legmagasb látogatás szerencsében.

Ő Felsőége mindenütt élesen avatott szemmel szerzett pontos tudomást az ügyeket részleteiről, és a minden részről működések felett legmagasb teljes megelégedését méltóztatott legkegyelmesebben kifejezni.

Midőn Ő Felsőége a legmagasb császári látogatása egyrészt azon megnyugtató meggyőződést nyujta, hogy az egyes hatóságok kivétel nélkül élénk erélyvel buzgólkodnak magas feladatuknak megfelelni, másrészt a nyilvánított császári elismerés kétségtelenül minden egyest lankadatlan tevékenységre buzdíttat.

Császárné Ő Felsőége a tegnapi délelőtti folytatában a gyermekeket és betegeteket részesíték cs szári kegyének szerencsében.

Ő Felsőége legelőbb is Hildegard Főherczegasszony Ő cs. fensége kíséretében a budai kisdélelővintézetet látogatta meg, hol Ő Felsőége ez intézet följelölőnéje gr. Forrayné és több választmányi nő által a legmelyebb tisztelettel fogadtatva, az intézet minden részében legkegyelmesebben megsemmélte s annak berendezése és vezetése fölött legmagasb megelégedését nyilvánítani méltóztatott.

Innen Ő Felsőége az Erzsébetiek budai nőkörodájába ment. Itt Ő Felsőégét a legmelyebb tisztelettel bihornok hgrímás Ő emmentája fogadák.

Ő Felsőége vele született legmagasb kegyelme és leereszkedésével személyesen járta be a betegek termeit, a szegény betegekbe személyesen batarságát s vigaszt csepegtetvén. Ezen, a császári kegyből folyó balzam bizonyosan nagy hatással leend a legmagasabb kegyben részesültek gyógyulására. Mután Ő Felsőége még a betegek ápolása s az azokkai egyéb bánásmódról, ezen jótékony intézet állapotjáról s annak többi viszonyairól, valamint az azzal öss ekötött alapítványokról legkegyelmesebben tudakozódott, még a zárdához tartó nővérek közül is némelyeket személyesen maga elé vezetett, s az azokat ezen leereszkedés által nem s hivatások teljesítésében újabb buzgalomra ösztönözni méltóztatott.

Végre ma délelőtti még a budai jótékony nőegylet női ápolója is részesült a legmagasabb látogatásban. Ő Felsőége itt is élénk részvételt tanúsított az itt ápoló szegény agg nők sorsa iránt s a főnöknő Forray grófnénak, s a jelenlevő bizottmányi nőeknek, ezen némes egyet jótékony hatása iránt, meleg szavakkal legmagasabb elismerését kifejezni méltóztatott.

Ezen napon ujalag nagy udvari ebéd volt, melyre ismét számos polgári s katonai osztálybeli legfőbb notabilitások voltak szerencsések meghivatni.

Az udvari ebéd után Ő Felsőége még egy rövid sétálméltóztatott tenni

próbált érzétele, belátás és tudománnyal párosult tettereje, a nemzetnek, hogy midőn az egykor országosan foganatlanul mozgott gy élire ő álland, ez a hazafiai érzéseknek csak üdvös irányt adand, s a kezeletet siker koronázzandja. Az első áldozatot is, Kemény József halála után, ő tette le a haza oltárára. Azon szép kertel, épületstílus, melyben lelki rokona s barátja gróf Teleki József szokta volt kipihenni fíradalmait, s mely ennél fogva kettősen historiai és szent földé Erdélynek, gróf Mikó Imre ur mint újabb birtokosa, a leendő erdélyi muzeum részére ajánlotta fel. Meg lön téve a szükséges lépés a hatalomnál is; s a biztató szó megnyerve. Következett a nemzet felszólítására m. évi november 16., melyet a Kolozsvári Közlöny nov. 19-dikei (15) számból egész kiterjedésében beiktatunk: itt következik a nagyérdemű gróf Ő nmlának olvasóink előtt jól ismert felszólítása, egy központositott erdélyi muzeum alapítása iránt. Szerk.)

A nemzet megérlette az indítványozót. Előtünk fekszenek a Kolozsvári Közlöny számai martius 22 dikié (— 50. sz.), s az alapítók, részvényesek s másnemű adakozók már is ezer huszonhatra szaporodtak, mely tekintélyes szám, igen kevés kivétellel, az elpusztított, kimerített, kisdad Erdélyből került ki. A nemzet ez által mind az indítványozót becsülte meg, mind magának állított emléket

Ott állanak a sorban tíz-tíz ezer forinttal b. Jósika Sámuel és gróf Kemény Sámuel; öt-öt ezerrel, még pedig legott kezdetben Bartokovics Adalbert egy érsek, ki sehol nem hiányzik, hol az emberi és nemzeti érdek áldozatot vár, gr. Eszterházy László, s ugyanannyi végintézetű hagyományával Ujfalvi Sándor és neje; két-két ezerrel gr. Bánffy Miklós, gr. Bethlen Ádám, Erdély tudománypartoló püspöke Haynald Lajos, gr. Apponyi György, és b. Bánffy Albert; ezer-ezerrel csak a Bethlenek közül: ifj. gr. Ferencz, ifj. gr. Ferencz, gr. Károly, ifj. gr. Pál, ifj. gr. Sándor, id. gr. József, gr. Leopold, Mihály; továbbá gr. Gyulay Lajos, gr. Lázár Móricz, Szabó Ferencz, b. Bornemisza Pál, Beldi Gergely, Beldi István, b. Bánffy Péter, ifj. b. Kemény István, gr. Mikes Benedek, b. Szentkereszti Zsigmond, b. Wesselényi Farkas, ifj. b. Wesselényi Ferencz, Paget János; hatszázával Buda Imre; s hogy rövidke legyünk, hatvanegyen ötszázával; számosan 200—150—100 s kisebb összegekkel; kisebb — de vagyonukhoz képest nem kevesebbel — mintegy nyolczszáz hazafi; s nyolczvannál többen muzeumi több-kevesebb tárgyakkal, sőt

Estve a pesti s budai polgárság által rendezett fényes faklyásmenet, s a kiltűze volt éjjenek ment végbe, mely alkalommal az elláthatlan tömeg Ő Felsőégeinek k legzajosabb bizonyítványait adá annak, mily boldogoknak érzik magokat a testvérvárosok lakosai, Ausztria legdrágább kincseinek legboldogtatóbb jelenléte fölött!

Május 9-dikén este magyszerű faklyásmenet rendeztetett, melyhez hasonlótt az egész nagy Ausztria talán csak ritka esetben látott. A pesti városházától kiindulva a Duna-hosszszában húzódtott a lánchidig a lángtenger, s az első sorok már eltűntek a budai hidoszlopánál felállított óriás gúlkak mögött, midőn a menetnek másik vége éppen kiindulási pontját elhagyta. Pest és Budának össz s polgársága volt itt képviselve. A két város előjáróival élükön egymásután a község tanács és helytartóság közel 200, a nagy kereskedők keblezet 54, a kereskedő kar majdnem 400, az orvosok, tanárok és tudorok testületei több mint 70 — a legjobb módu többi polgárság több mint 3000, közvetlen körükből vett képviselőkkel sorban követtek egymást. A kérdéses faklyásmenetben a részvevők részéről 40—45 millió pfnyit vagyoni álladék volt képviselve. A menet ünnepélyességtől és a nép örömradiálattól emlékek a legszebb zenedarabok, melyeket három zenekar adott elő.

Máj. 10. reggel a két testvérváros helyőrsége báró Altemann altábornagy cs. k. hadtestparancsnok parancsnoksága alatt egyházi díszelgésre a budai tábornemzőn teljes díszben kivonult. Ő cs. k. Ap. Flge fényes kísérettel 10 órakor jelent meg a tábornemzőn, Császárné Ő Flge pedig 4 óráig húzott nyílt udvari díszkocsiban Főherczegasszony Ő cs. k. Fensége kíséretében. A magas nemesség részéről is számos urak és hölgyek, s a cs. k. hatóságok főnökei megjelentek. A sz. mise végével Ő Flgeik a csapatokat elléptetvén, 12 órakor vészaltértek a várakba. A családi ebéd elköltsége után a pesti városerdő ismételve részesült a legm. látogatás szerencsében. Több mint 30,000 ember csoportozott itt össze. Ő Flgeik a városerdő bejárásánál az udvari kocsiakat par-pakkal cserélték föl, 6 óra felé egyedül Grünne Ő excja kíséretében az ujongó néptömeg közé vágáltak. Szünni nem akaró éjjenek-kialtás reszketteté meg a léget.

Máj. 10. estéje ismét összegyűjték a legm. nemesség, a cs. k. hatóságok, a tábornoki kar, cs. k. tisztikar és mindkét testvérvárosi polgárság színt a budai országház termében rendezett fényes lánchidig. Kévéssel 10 óra után megjelentek Ő cs. k. Felsőége, az ott jelenlevő császári főherczegek, s Hildegard főherczegnő, továbbá császárné Ő Flge főudvarmesternője Eszterházy grófnő, gróf Grünne altbgy és mások kíséretében. A mintegy 800 személyből álló fényes társaságban a legfőbb nemesség is képviselve volt, nevezetesen Eszterházy, Bathányi és Pálfi herczegek. Ő Flgeik a ragyogó termekben egy óránál tovább méltóztattak időzni. Ő cs. k. Flge ez idő alatt a budai polgársztály több urhölgyeit mutatták be magának Körülből 1/2 12 órakor a legmagasb és magasb uraságok a gyülekezet megújult üdvözlései közt eltávoztak.

Máj. 11-dikén reggeli 10 órakor ment végbe a várpalota kertjében Ő Felsőégék ablaka alatt a pesti hangszegzesületi zenedének és a pesti dalárdának énekeládása. Ő Felsőége az erkélyről hallgatták. — 11 órakor Ő Felsőége ujalag megankihallgatásokat adott, 12 órakor a budai városházát, s a polgár-ispolatyt, az irgalmas barátok zárdájabeli kórházat, az élelmezési tárbeli katonai kórodát, a Flórián- és három nyulcsasznyát szemlélték meg Budán. — Főherczeg Főkörmányzó ur Őcs. Fenge lábbaja miatt nem kísérette Ő Felsőégét, helyette a megsemmélésnél altn. gr. Haller és b. Csorich Ő exciák követték. — Császárné Ő Felsőége d. e. a kisdélelővintézet, gyermekkórházat, bölesödét és a pesti irgalmas nénéket szerencsételték legmagasb látogatásával. — Ő Felsőége visszatérte után nagy udvari ebéd volt száz terütekre. Este ismét összegyűjték a celebritások, s a két testvérváros polgársága a pesti német színházban, hol a pesti község által rendezett polgári bál tartatott meg.

Ő cs. k. Apostoli Felsőége főherczeg Főkörmányzó Ur Ő cs. Fenségehez a következő két legfelsőbb kézirátot legkegyelmesebben itezni méltóztatott:

„Kedves rocon, Abert Főherczeg ur! Akaratom hogy boldogult nagybátyám József főherczeg maradaud emlékére Pesten állászobor alakjában egy emlék állíttassék.

gyűjteményekkel, kik közt a koszoru ismét a nagylelkű gróf Kemény Sámuelé.

S az áldozás még folyton foly! — Ki mondhatja, hogy az erdélyi magyar elemnek nincs jövőndő, miután az értelmiség érdekében áldozni tud?

A nemzetek felett egy ur az ész, s a nemzetek fölött egy életűje a legyőzetettnék. Válasz: a nemzetek fölött egy életűje a legyőzetettnék. Válasz: a nemzetek fölött egy életűje a legyőzetettnék.

DÉLI-VONAL KÉSZÍTÉSE.

A nagy göncölzszekér két hátulso kerek felett egyenes vonalban, mintegy kétannyi magasságra, mint a mennyire egymástól az enlített két kerécsillag áll, éjszakra délirányban emelkedőleg van egy ugyanazon irányvonalon álló harmas csillagzat, minék középsője az ugynevezett északi sarkcsillag (stella polaris antarctica). E csillag mindig állni látszik, és ő épp ezért, az egész forgó égrendszer éjszaki tengelyének képzeltetik. Este, mikor tisztá az ég, keresd fel vagy mutassd meg magadnak ahoz órtóvel e csillagot; mikor is tedd ezt: Megállván egy egyenes rúddal valamely épület keleti szegleténél, a rúdat felső végével emeld fel az ottani eszterhaszeglethez tisztán függőlegesen; a rúd legyen oly hosszú, hogy alsó végével nyakadnál jóval alább érjen, ha mindjárt földig le is. Magad pedig állj úgy, hogy ésszakkal és épp azon északi sarkcsillaggal légy szembe; a rúd alsó vége pedig éltted, azaz, a két szemed között úgy álljon, hogy azon sarkcsillagra tisztán mutasson. Ezen állást jegyezd meg jól mindenképp, még azt is, hogy talpaidd és sarkaid hol voltak; — de jegyezd meg a csillagon kívül magadnak a rúd előtt azon irányba eső valamely földi tárgyat, p. o. előfát vagy egyebet, vagy pedig mig ott állsz, üttess fel mással a csillag tiszta irányában egy karót. Egy következő tisztá napon déiben (de nehogy déltátra kessél) állj épp oda, épp úgy, épp azon függőlegességgel állítva a rúdat. Ekkor a nap természetesen egyenesen hátad megett van; a rúd pedig áll szemeid között a megjegyzett tárgy, karó vagy egyéb irányban, s mikor így állásodban a rúd árnyéka fejed árnyékának tisztán közepén áll, esalhatatlanul déli 12 óra van. Húzz ekkor egy vonalt valamely épület vagy ablak tiszta függőleges szegletének árnyékához. Ez a „déli-vonal;“ mi is téiben nyárbán tisztán talál. Erről napórát is készíthetni, a déli 12 órára ehez alkalmazott óra járása után.

Ezre egyelőre az e célra már rendelkezésre álló összegek fordítandók; a mennyiben azok elégségesek nem lennének, Kedvesség a megkívántató fedezést végett a terv és költségvetés fölterjesztésekor további határozatot kérem.

Buda, maj. 9. 1857.

Ferencz József s. k.

„Kedves rokon, Albert Főherceg ur! Kegyetesen indítva érzem magamat a budai várpalotán ujan fölépítése végett pénzalap számára szolgáló adóptótlek további behajtását 1858. év kezdetével megszüntetni, és akarom, hogy az ebbeli már befizetett összegek országos célokra fordítlansanak.

Mihez képest kétszáz negyvenezer forint (240,000 forint) határozok a mező- és erdőgazdasátnak oda tartozó tanintézetek állítása, ösztöndíjak, jutalmak alapítása és a budai minta-szőlő-kert tökéletes helyreállítása általi előmozdítására.

Száz husz ezer forintot (120,000 ft) alapítványi helyek alapítására a thesauriumi akademiában.

Kilenczven ezer forintot (90,000 ft) halli urhölgy-intézeti javadalmak alapítására a magyar nemesség javára.

Negyenven ezer forintot (45,000 ft) halli apólintézeti ösztöndíjak alapítására, magyarországi országfejedelmi hivatalnokok számára.

Ötven ezer forintot (50,000 ft) a pesti nemzeti muzeum számára.

Huszonnégy ezer forintot (24,000 ft) ösztöndíjak alapítására képző-művészek számára, és

Háromszáz ezer forintot (300,000 ft) egy országos tébolyda állítására.

Buda, maj. 9. 1857.

Ferencz József, s. k.

(B. H.)

A kolozsvári keresk. és iparkamara f. é. ápril 4-kén tartott r. közgyűlésének

JEGYZÖKÖNYVE.

(Hivatalos kivonatban.)

Elnök: Dietrich Samuel. Jegyző: Gáman Zsigmond, főtitár.

A marosvásárhelyi kereskedő-társulat következő előterjesztést teszi: több évi tapasztalás után kétségen kívülé vált, hogy mind a kereskedőkre mind az iparosokra nézve káros, ha oly közeprendű városnak, minő M.-Vásárhely is, évenként 4—5 országos vására van. Indokul felhozza a társulat, hogy az ily alkalmakkor megjelenő falusi és más városi idegen kereskedők és iparosok hanyagabbul készített áruikkal a piacot elöntik, s a közönség könnyenhiúságát kizsákmányolják, a mi által mind ennek, mind a helyben lakó, s a közterhekben nagyobb arányban osztozó kereskedőknek és iparosoknak csak kárára vannak. Leginkább teszik ezt azon vándor-kereskedők, a kik más koronaországokból jöve, ha gyenge áruikon tudtak, fölkereskednek s nem sokat törődnek hitelük veszteségével. Az országos vásárok nagyszámának károsága látszik arra indítni — a társulat véleménye szerint — N. Várados városát is, hogy hat vásárából csak négyet tartson meg, s ez okból elégzik meg Szeben 3, sőt maga Brassó, Erdély legelső kereskedő városa csak 2 országos vásárral. M.-Vásárhelynek jelenleg 5 vására van, u. m. január 17-kén, virágvasárnap előtti csütörtökön, urnap utáni hétfőn, sept. 4-kén, és november 11-kén. A társulat azt hiszi, hogy ezekből leghelyesebb volna a január 17-dikére és sept. 4-kére esőket egyszerűen eltörölni, s csak a más hármat tartani meg, annyival is inkább, mert e város hetivásárai is eléggé látogatottak, s bátran állíthatni, hogy a vidék ezeken is képes kielégíteni az országos vásárokhöz kötött szükségeket. A társulat tehát kéri a kamarát, hogy az előadott okok alapján, eszközölje ki az említett két országos vásár eltörölését. — A kamara elvileg teljesen egyetért a társulattal azon nézetben, hogy főleg az egymásra halmozott országos vásárok csak egy-más forgalmának csökkentésére szolgálnak, azonban hogy a szóban forgó kérdéshez érdemileg lehessen szólani, szükséges az ottani más viszonyok felől is értesülni. A társulat az országos vásárok számának leszállítását csak saját és az iparosok érdekének szempontjából indokolta, s így elég nyomtatékosan, amde az országos vásárok Erdélyben s épen M.-Vásárhelyt is termény- és marhavásárokat is egyuttal, s céljuk inkább ez, mint a részletkereskedés és ipar áruinak szerezni forgalmat: azért a kamara elhatározza, hogy mielőtt ez ügyet tüzetesen tárgyalná, a szükséges helyismereti adatok megszerzésén kívül, a m.-vásárhelyi t. tanács nézetéről is értesülni kíván.

Elnök ur előadja, hogy a tordai járás főnöke Hirsch Ferdinand ur közelebről igen bizalmasan szólítja fel, hogy a kamarától is indítványozott, s a múlt év őszén már munkába vett torda-jára-offenbányai országút építési költségei fedezésére igyekezzék a kolozsvári kereskedők részéről is önkényes adakozásokat gyűjteni; miután az e célra meglévő pénzerő az út megépítését csak több év multával engedné meg, pedig annak mielőbbi megnyílása által nem csak Torda, de Kolozsvár kereskedői és iparosai is közvetlenül nyernének. Ez érdekelték áldozatkész-sége tehát igen sokban siettetetheti a cél elérését. Ezt Tordán és vidékén többen belátták, s a mint a járásfőnök ur későbből kelt tudósításaiából kitetszik, jelentékeny áldozatokat is tettek. Így földbirtokos Puhl Ignác ur 200, kereskedő Velics György és Samuel urak 20 pftal járultak az utépítési alaphoz. — Elnök ur azt hiszi, hogy a járásfőnök ur felhívása oly utvonat érdekben, a melynek a

kamara indítványozója volt, s a megépítésére kelt rendelet halás örömmel fogadta, a tagoknál kellő viszhangra talál, a kolozsvári kereskedelmi társulat is be fogja bizonyítani, hogy az érdekében történő m. kormányi intézkedések méltányolni tudja, s áldozatképességéhez mérten az áldozatkészségtől sem riad vissza. — A gyűlés elnök ur véleményén lévén, az általa megkezdett aláírási ívet a helybeli keresk. társulathoz átküldeni elhatározza.

(Vége következik.)

Marosvásárhely, máj. 5. (Vizáradás, emberélet-megmentési szép feláldozás és vízzeleni biztosítási teendők.) Vidéki kirándulásaim egyidőre félbeszakíták tudósításaim sorát, talán csak azért, hogy később azt kétszerezve pótoljam ki. Visszajövő utamban gondolkodtam ugyan, mi érdekelt irhatnék innen, hol oly gyérek mostanság az említésre méltó tárgyak, midőn egy út-kanyarultnál megpillantám a szöke de most nagyon is sárgás Maros hullámain. E víztenger azonban pár komoly szót érdemel.

Újság első napjai óta csaknem tíz nap itt — valamint országsszerte — sűrű esőzések voltak, mire a föld ontig megtelt vízzel. Május elsőjén délután felé szép idő lett, de már másodikán egész nap és éjjel szakadt az eső, harmadikán óriási erővel nőtt a víz s szélbéli lepte el a vidéket elannyira, hogy ha a múlt évben elszakított oldalgát most is meglesz, Váshelyi faultzáin rohant vala át az áradat, így azonban a víz ereje a második Maros-ág felé vette útját s a közleében eső szeszgyároknak rohant s lefelé az egész vidéket ellepte útjában. A sok kárt nem is említve, egy rendkívüli eset érdemli figyelmünk. A Maros túl-partján két víz között, az ugynevezett Holtmarosban két ember az árvíz elől fűzfákra hágva találtak menedéket, hol éhen, átvázva — mialatt szakadattan esett — csaknem 26 óráig várták a szabadulás perczeit. A víz oly nagy volt és hatalmas, hogy senki sem mert csónakba ülni szabadtársukért minden jutalom ígérésökre, mire kerületi főnökünk mlgs Racz József ur nagy elszántsággal és nemes feláldozással nyomoruságban lévő felebarátainkért az áráson lévő helyen felül ladikba ül s mint forluhoz illik, a hullámok közé szállt, melyek a gyenge csónakot egy perc alatt, kerületi főnök ügyessége és járlossága ellenére, a hullámok dühösen magokkal ragadták s az oldalgáton, mintegy kétszáz lépéssel lejjebb mindig a szenvedők felé tartva irányt, a hullámok csónakát egy fűzfához vágta, mire a csónak egészen megtelt vízzel, de a nemes férfi megtartá lélekéberségét; midőn mindenki elveszettnek hitte, a második hidnak ragadta az áradat, hol a víz dühe elnyeléssel fenyegeti, ha idevaló derék polgár Posztolánczki meg nem fogja, ki maga egyensúlyt veszve a vízközé hult s egy tutaj alatt a híd alól elragadtatva, bár képe megsértésével, lejjebb szerencsésen többek segítségével egy tutajra kimenekült. A polgár most betegem fekszik, de nagy orvosi gond van körülötte s a kerületi főnök ur többször látogatja s reméli, nem sokára jobban lesz.

Ezek után a rossz akarat, irigység — ha találhatni ilyenre — e tényt bár mily szempontból ítélje, mi nyílt homlok és felemelt fővel mondjuk: „Uram le a kolapokkal.“ Ez oly szép, a vakmerőséggel határos, felebaráti feláldozás volt, minőnek párját, nem tudom, hol találjuk fel közelebről. — E történet után két órával később újabb kísérleteket tettek Jánosi mérnök és két es. főhadnagy, kiknek újabb nemes elszántságuk csak különös szerencse hogy áldozatul nem estek, s csak egy harmadik megfontolt kísérletnek sikerült tutajok és erős kötelek segítségével megmenteni szerencsétlen embertársainkat.

Ily nem remélt esetekre, hiszszük, 3—4 nagy mentő csónakokról fog a nemes városi előjáróság gondoskodni, s a szentgyörgyi fogadón alóli töltést legalább fél öllel magasabbra és másfél öllel szélesíteni fogja, mert csak így lehet a várost vizáradások ellen biztosítani.

Radnóth, máj. 5. (Vizáradás, vízkárok.) Útam e vidéken hozott át s látva máj. 3. vizár pusztításait, sietek e lapok t. olvasóit tudósítani az itt történtekről. Ily dühös árvízről nem emlékeznek a legidősebb emberek is. A Maros annyira túláradozott volt, hogy a kutyfalvi hidast a Ludas felőli ház közeléig kelleit húzni, hogy megmentsék s csak is a mint a víz szállni kezdett, eresztették lassan vissza szokott helyére. Kötelét azelőtt már a víz dühe szét szakította volt. Radnóth közelében a szebeni új útát három helyt szaggatta ketté s a tutajokat a Marostól némi lyiket fertály óra távolságra kitette szántóföldek, kaszálókra. Szerencsés, ki ily kegyben részesült, nagyobb részét a Maros hosszában állomásozó tutajoknak irtalom nélkül leszállgatva, deszkáit róla ragadta magával. Csapó s Ugra közelében is látatni a tutajok ily kegyes távol kiszállítását. A Maros közelében eső országúton lévő hidakat egész Nyárádóig mind megbontották, de az utazók gyors keze egy pár napra helyre állította azokat. Legnagyobb károkat a vetésekben s az elszárgatott szentpáli, radnóthi, kutyfalvi s bogáthi óriási gátakban tett. Emberélet e falvak közelében nem esett áldozatul; egy pár fűzfára menekült tutajosnak kinos időtöltésük lehetett, míg megmenekülhettek.

Rövid itt mulatásom alatt Nyárad és Küküllő-mentől jött utazók ottani vizáradásokról beszélnek s a vetések és gátok nagy víz-károkról emlékeznek.

R. L.

Rendelvény.

Helytart. sz. 10559.—1857.

Ö cs. k. apostoli Felsége legkegyelmesebben méltányolva Erdély sajtósági viszonyait, e hó 2-ról kelt l. m. határozatával megengedni méltosított, miszerint az ausztriai nemzeti bank-nál a jelzálog-hitelre nézve létező osztály által azon földbirtokos-nak is, kinek földbirtoka még nincs beigtatva a nyilvános könyvekbe, de ki földbirtoka értékének kitűdására nézve a szabályszerű, okleveleket felhozza, adassék kölcsön, ha

a) bebizonyítja, hogy ő a jelzálogul ajánlott jószág tulajdoni jogát magának szerezte és hogy ő vagy illetőleg közvetlen elődei 32 éven át ezen jószág háborítatlan birtokában állának; ha

b) kimutatja, hogy a jelzálogul ajánlott birtok felett az illető törvényszéki hatóságnál nem forog fenn per egy harmadik személynek tulajdonkövetelése iránt, jelesen osztály iránt, vagy urbéri per (mi alatt egyébiránt a tagosítások vagy elkölönítések feletti tárgyalások nem értendők) és ha

c) a jószágon 32 éva fekvő terük állásáról pontos betáblázási bizonyítványokat hoz elő.

Ezen Ö cs. k. apostoli Felségének szakadatlan országgyűlése gondoskodását tanúsító l. m. határozat tartalmazza, a magas pénzügyi miniszteriumnak f. év május 3-ról 772 szám alatt kelt kibocsátványa következtében, oly hozzáadással hozatik köztudomásra, hogy az ausztriai nemzeti bank igazgatója ennek alapján meghatározta, jövedőre háromféle a kölcsönkérő választásától függő módonban kölcsönt adni s még pedig: akár

1. leg főlebb 32 év tartására, melynek lefolyta után a kölcsön le lesz fizetve, ha az adós évenként 7%-ot fizet kamat- és tökeletörlesztés fejében, akár rövidebb időre is, ha az évenként aránylagos nagyobb százalékot fizeti; akár

2. 10 év tartására, mely alatt a töke 6%-el lesz kamatolandó és annak lefolyta után a töke is visszafizetendő; akár végre 3. 6 év tartására, a csak most említett kamatolási és töke-visszafizetési kötelezettség alatt a 6-dik év lefolyta után.

Törlesztés mellett vett kölcsönnél kap a kölcsönkérő kölcsönérték gyanánt zálogleveleket, melyeknek nincs bizonyos lejárat határideje, hanem évenként, s még pedig legalább is az előbbeni éven történt tökeletörlesztések aránya szerint, lesznek kisorsolandók és bevándók; 10 vagy 6 év tartására vett kölcsönnél 10- és illetőleg 6 évi lejárat határidőre szóló zálog-velevek fognak kiadtni.

N. Szeben, május 8 kán, 1857.

Az ország-kormányzó

Herczeg Schwarzenberg Károly,
csász. k. tábornagy.

KOLOZSVÁRI NAPLÓ.

* Dr. Váradra érkezett telegraphi tudósítás szerint Császár Ö Felsége csak május 27-kén, vagy lehető, hogy nem fog látogatást tenni ottan, mely utóbbi esetben a tisztelő küldötségek Budára fognak felmenni, hogy a felséges Ur. ködönök hódolatkat bemutassák.

— E perczben hítele kezéből azon értesítést kapjuk, hogy Petrichevich Horváth János báró ur őt, a kilenczedik dragonos (eddig Ficquelmont) ezred tulajdonosi méltóságával lön felruházva.

* Azon lelkesedés jelöl, melylyel Kolozsvár polgárai Ö Felsége kegyelmi tényét fogadták f. hó 14-kén városunk minden negyedeiben kivilágítottak.

* A napokban körünkbe érkezett Bálteky János ur, orvosudor és fogművész, ki pár hélig városunkban fog mulatni.

* A beszercei elégetek fölsegelésére a brassói nyomdászok Römer és Kammer ismeretlen szerzőtől „Frühling-Blüthen“ czím alatt költeményeket adnak ki.

— Nagy örömmel látjuk, hogy egyik hazai lapunk a „Telegraphul Român“ sveici tisztelt munkatársunk N. K. Kam urnak borászati köriratát lapunkból átvette. Igen szép szőlő-birtok van kezén az erdélyi oláhságnak is, s a szőlőipar egy legnagyobb része kezei közt megy át. Mink örvendünk, ha azon industria-lis célzatok, melyeket mint nemzétünk ügy közházának minden népeire nézve érvényeseknek vallunk, illő méltánylatra találának, s józan hazafi-szándékunk országunk minden népeiből proselitá-tak nyer Erdély lehető anyagi s szellemi virágzásának eszköz-lésére és így igen megköszönjük, ha az oláhnemzet organjai is figyelemmel kísérendik azon lépteinket, melyeket már megkezd-tünk elméletileg a keleti borkereskedés érdekében.

* A brassói muzeum érdekében a sok erélylyel szer-kesztett „Kronst. Ztg.“ Schiel Samuel gymnasiális és realigaz-gató ur aláírásával egy fölívást közöl, melyszerint a Honterus által alapított, mintegy 12,000 kötetre menő könyvtár és ter-mészeti gyűjtemény számára célszerűbben beosztott helyiségről gondoskodván, most már a tárgyak szak szerinti berendezésével foglalkoznak.

* Szegedről május 10-ről különösen hítele helyről írják: Ma reggel Rózs s Sándor, kinek fejére már évek óta 10 000 pftnyi díj volt kitűzve, a városba hozták. E napokban Katona Pál legjobb barátjával s rokonával a szegedi tanyán le-vén, összezürent vele. Katona neje észrevétlenül egy baltával akkora legyintett a fejére, hogy Rózs Sándor eszméletlenül a földre rogyott; ekkor aztán megkötötték és bevitték. Most a vá-rosházban ül. Mind a fogoly, mind régi ismerői megerősítik a személy azonosságát.

* Ö cs. k. Ap. Felsége legmagasb parancsa következtében jövvőre minden újonczkötés jászok és kunok, ha csak a hatvan hüvelyket ütik meg, kizárólag a hnszár ezredbebe sorozandók be, s erre nézve, mint a legfelsőbb parancs rendeli, nem kell figyelmebe venni, ha a 61 hüvelyknyi testmérték netalán tökéle-tesen elérve nincs is. E mellett minden már jelenleg a gyalog sorozatba besorozott jászok és kunok a huszárezredkehek-téteken át.

* „Wiener Ztg.“ közli az ausztriai monarchia összes állambevételci és kiadásainak kimutatását az 1856-dik kormány-zati évre. Rendes állambevétel 268,508,769 ft; rendkívüli bevételek 4,653,480 ft. Összes bevétele: 273,162,276 ft. Ren-des kiadások: 321,377,664 ft. Rendkívüliek 14,138,279 ft. Összesen tehát 335,515,943 ft, miből 62,353,667 ft deficit tünik ki. A rendes kiadások közt különösen megjegyeztetnek a következők: Udvartartás: 6,420,623 ft; külügyminiszterium: 2,497,202 ft; belügyminiszterium: 28,336,757 ft; pénzügy-miniszterium: 28,491,555 ft; igazságügy: 15,425,421 forint; közoktatási: 5,276,025 ft; kereskedelem, ipar- és nyilvános építkezés: 22,336,541 ft. A hadsereg főparancsnokság számá-

ra: 108,695,558 frt; legfőbb rendőri hatóság: 10,89,000 frt; ellenőrző hivatalokra: 4,015,403 frt. Az államadósság szükségleteire 88,032,650 frt. A rendkívüli kiadások közt 14,138,279 frt rendkívüli katonai szükségekre.

AUSZTRIAI BIRODALOM.

Bécsből máj. 7-éről írják: „Itt nem kell többé, mikép a bécsi és turini udvarok közti diplomatikai viszonylatok újból helyreállanak, s a követi állomások mindkét részről rövid időn ismét el lesznek foglalva. Anyai bizonyos, hogy néhány nap előtt az angol követ Sir H. Seymour Buol grófnak barát-ságos uton azon közleményt tette, miszerint a turini kabinet a diplomatiai viszonyok újbóli helyreállítását nagyon ohajtja, s annak kieszközölése czéljából kész volna formaszerinti elégtételt adni.

KÜLFÖLD.

Anglia. A chinai ügyben jelenti egy londoni levél, miszerint a keletindiai társulat az események alapos megvizsgálása után beleegyezett abba, hogy a chinai hadi munkálatokban bizonyos határok között részt vegyen. A társulat helyi tengerészetenek egy osztálya az expedíció fővezérének rendelkezése alá van állítva. E hadosztály Leeke admiral parancsnoksága alatt áll, a ki jelenleg Bombayban van, s az angol expedíciót a persa tengeröblében vezényelte.

Az angol trónbeszéd, mindenestre úgy látszik, elébe vágott az eseményeknek. Így a persa ügyet illetőleg legújabb párisi levelezések a béke-szerződés ratifikációját nagyon kétségbe vonják. A „Dresdner Journal“ levelezője a napnak legnagyobb s fontosabb újságul említi azon tudósítást, miszerint a persa Sah vonakodik, a Ferukán által Angliával kötött szerződést megerősíteni. S e tudósítás a legbiztosabb kútfőből eredne. A Sah elégtelen volna legkivált a szerződés azon cikkével, mely felfaltalmazza Angliát, mindenütt consulokat tarthatni Persiában. Teheránból jött tudósítások szerint, az ottani orosz követ egész befolyásával működik azon, hogy a békeszerződés ratifikálását megküsitse.

Az angol parlament formaszerinti megnyílása máj. 7-én történt. A trónbeszéd, mely a királynő nevében lön tartva, így hangzik: Európa köz-állapota biztatást nyújt a béke állandósága iránt. A párisi békeszerződés főfeltételei teljesítvék, remélhetőleg a többi is majd el lesz intézve. A neufchatei ügy egy remélhetőleg mind kétféle nézve kielégítő megoldás felé közelg. A Közép-Amerika iránti tárgyalások Washingtonnal és Hondurassal még függőben vannak; a persa béke aláírva, ratifikációja még váratik. A királynő sájnálja a Kantonban kiűzött vizsályt, említi Elgin lord küldetését s egy hajóhadnak elindítását azon esetre, ha az alkudozások megküsitulnának; említi a Szundvámszerződés kötését; bill-eket hirdet a végrendelti-, házassági sat. törvények javítására. Végül szerezencselteti a királynő az országot az általános jólét öregbülése tekintetéből. Politikai reformok inditványa- hozásáról nem történik említés. — Az alsóháznak esti ülésében jelentéktelen válaszfelirati viták; Palmerston lord reformbillt ígér a legközelebbi ülésre. A válaszfeliratot mindkét ház elfogadja szavazás nélkül.

Franciaország. Koszta nbg. a Tuileriákban adott császári ebédnél poharat emelt a francia seregért. Vailant tábornagy, a császár parancsából, viszonzásul felköszöntött az orosz seregére. Azon lakomán pedig, melyet Kiss elew gr. a nherczeg tiszteletére adott, több pohárúrités volt kölcsönösen a francia s orosz sereg egészségeért. A nagyherczeg a francia sereg üdvözlővén, szerencsésnek mondá magát Oroszország nevében, hogy az almai és sebastopoli rettenthetlen győzölet jövőben barátai közé számíthatja.

A „Nord“ párisi levelezője írja: Azok után, miket a francia hivatalos világban beszélnek, a császár és Constantin nbg közli első viszonyok kölcsönös bizalmat és rokonszenvet tanúsítanak s a császár az első összetalálkozás alkalmával méltánylattal és szívélyességgel szólt Oroszországról.

A császár máj. 4-én meglátogatta Constantin nherczeg s átnyújtá nekia becsületlegio nagykeresztjét.

— Párisból írják: Ezelőtt néhány nappal egy pénzügyet illető gyűlés tartaték, melyben többi közt Odilon Barrot, Chambolle, Garnier-Pagés, tagja az 1848-ki ideiglenes kormánynak, Duclerc, pénzügyi minisztere a köztársaságnak, Pereire Emil is jelen voltak. A gyűlés czélja pénzügyi volt, de végül politikára ment át a beszélgetés, s a választási kérdés, mely mostan Franciaországnak minden politikai pártjait erősen foglalkodtatja, meglehetősen élénkséggel lön vitatva. Barrot és Chambolle, mindketten szabadelvű orleanisták, a választásokban részvétel ellen szólottak, Garnier-Pagés és Duclerc pedig a részvétel mellett. Pereire, a híres bankár, nagyon megszorult, midőn nézete iránt kérdezték egy ily nem kamatozó üzletten; végre Odillon Barrot véleménye mellé nyilatkozott, mivel ő az ellenzék diadalmát nem tartja lehetségesnek, s annak kudarcza csak a kormánynak szerezne új győzelmet.

— Febr. 24-én valami demonstratio-féle történt a Bastille-piaczón. A rendőrség több egyént fogott be, kik ott pisztolyal és törrel fegyverkezve jelentek meg. Ezen befogatásoknak házmotózás és további befogatás lett következménye, mi az „Action“-nak nevezett titkos társulat fölfedezésére vezetett. A befogatottak száma kezdetben huszra ment, kiknek nagy részét azonban ismét elbocsátottak. Azok száma, kiknek irányában az összeesküvés és titkos társulatban való részvétel miatti vádat fentartottak, tizenegy; ezek közt van egy jogtudor, Pellet, Ledru-Rollinnak egykori biztosa, sat. Az ügy máj. 6-án kerül a fegyendör-törvényszék elé, tárgyalás végett.

— Mint tudjuk, Otto görög király magtalan s a diplomatiának örökösről kell gondoskodnia a görög állam részére. Miksa bajor király szeretné e trónt testvérei Luitpold és Adalbert közül egyik számára biztosítani, de őt gyermekieikért a katolikus vallásról lemondásra a görög királyi-szék kedvéért semmiképpen nem lehet rabirni. A porosz király ez ügybeni törekvései Rómában és Florenczben is sikertelenek lévén, mielőtt Athenébe menne, Párisban kísért szerencsét, hogy kisérje Napoleon császár tanácsát azon módosításokra nézve, melyek Görögországnak az alkotmányban kitűzött vallási kötelezettségekre vonatkozólag javaslatkép elő lennének terjesz-

tendők. A siker iránti kilátás nem igen biztató; a görögök csak görög vallásu királyt kívánnak, s e részben őket erőlyesen támogatja a muszka; Anglia pedig legfeljebb is semleges marad.

UJPOSTA.

Olaszország Turin. A képviselő kamrában a hadi marinának Speziába áthelyezése felett vitatkozván, Brofferio rosz politikának nyilatkozta a fennálló európai szerződések szerinti szolgálatot olaszhon érdekeinek; gonyolódik a népjogi szerződések felett, melyek üres teoriákon kezdődnek s csaláson végződnek; ő olaszhon egy hiena által megfojtva, egy saskeselyű által szíven összerágva, s egy kigyó által megmarva látja. Cavour gróf a forradalmias szónoklatra teljes mérsékelt-séggel felelt: „Azon pillanat óta, hogy békében vagyunk, kötelességünk kelt a idegen hatalmakkal szerződést tiszteletben tartani, s azóta nem törvényszerű, heves sérteket mondani ki ezen hatalmak ellen s roszakaró insinuatíotokat engedni magunknak; kihívások s sértegetések által azok, kik ellen intéztetnek, csak erősbülnek sat.“

Franciaország. A párisi lapok még mind Constantin nbg elfogadásával bibelődnek. Leirnak egy fényes bált a városháznál, melyből leginkább a polgárság hiányzott, melynek költségén a bál adaték, mit keresne egyszerű polgár oly aristocratai körben? — Napoleon herczeg máj. 7-kén reggel Berlinbe utazott nagy kísérettel; mondják hogy házassági kilátások volnának ezzel kapcsolatban.

— Bukurestből magánuton azon értesítést vesz-szük, hogy május elején járt ottan Henglenberg brandenburgi főpredikátor, kit a Cs. Adolf-egylet küldött keletre megvizsgálni a protestánsok sorsát, e hó 6-kán onnan elutazott Krajovába. Nagyon sajnós, hogy a porosz protestantismus saját vallásos propagandáját a mi magyar helvetianusaink hátrányára kívánja terjesztetni, s nem akarva mit is tudni a magyar nemzetiség igényeiről, a protestáns magyar megyékbe porosz lelkészeket rakat, holott az evangelikusok részére is találhatni elég magyar papot a magyarhoni evangelikusok közt, vagy éppen az erdélyi szász lelkészek sorából lehetne oda kinyerni egyént, ki a magyar nyelvet jól értve, az oláhoni magyarok lelki gyarapodására válhatna.

Jövő lapunk, egy más bukuresti levelezőnkől, szintén e tárgyra is vonatkozó érdekes levelet hoz.

— Május 13-kán Ö cs. k. Főlsége körüljokra nem indulhatat el. Buda-pestről Gizella főherczeghölgy Ö cs. Fensége véletlen közbejött gyöngélkedése miatt, s így 24 órára elhalasztatott a tovább utazás.

— Ö cs. kir. Apostoli főlségének újabb kegyelmi tényeit hozzák a lapok: egyik a katonai szolgalmányok könnyítése végett egykor több kerületek s községek részére adott előlegek elengedése, másik az 1849-dik october végéig terjedő hadiadók kegyelmes elengedése. Jövő lapunk tüzetésén hozza a kegyelmes rendeleteket.

Bécsi börzse. Május 9-dikén. Magyar urbéri pap. 80. Nemzeti kölcsön 84 1/2. Arany pénz 7 1/2, Ezüst 53 1/2.

Tulajdonos és felelős szerkesztő: BERDE ÁRON.

H I R D E T É S E K.

Hivatalos hirdetések

kivonatban.

A belügyminiszter, megyei és k. biztos Vajda Ferenczet tükárnak nevezte az erdélyi cs. k. helytartóságnak.

A máj. 1-én 1715 sz. a. idézi az 1849-n a magyar felkelő seregnek volt alezredes és az akkori m. szék. volt kormány biztos Dobózy István, ellene ügyvéd Jakab Janos által, m. vásárhelyi kereskedő Iezkut Imre-nek tartozó 2300 ezüst ft. kölcsön iránt indított kereset védelmére. Tárgyalási hatánap f. é. június 4-ke. d. e. 9-kor. Részire kirendelt ügyvéd Kozma Andras, helyettes Csongvai Károly.

Az országos cs. k. pénzügyigazgatóság Szebenben f. é. május 6-rol 10,757 sz. a. pályazatot hirdet a kamarai levéltárnál megüritült igazgatói állomásra 1200 e. ft. évfizetéssel, segédi állomásra 900, iró-dai segédi állomásra 350 és a levéltári szolga állomásra 300 e. ft. évfizetéssel. A latin, magyar és német nyelvet tudó pályázók adják be oda szabályszerű kérelmeiket f. é. június 20-káig.

A baróthi cs. k. járás-hivatal mint törv. szék f. é. márt. 30-rol 44 sz. a. tudatja, hogy Dombi István elfoglalt 124 számú házat Közép-aján 23 darab szántó és kaszáló föld jeivel, a Nagy Lajos kérelmére, f. é. május 28-kán és június 25-kén d. e. 9-kor a hely színen közérverésen el fogják adni.

A zoványi cs. k. járás hivatal mint törv. szék f. é. ápril 1-rol 122 sz. a. tudatja, hogy ippai lakos Bideskúthi Imre, mint vesz-

tegető, gyámság alá van vetve, gyámja Papp Vid Lajos.

HIVATALOS.

(177) 251. — 1857.

Csöd-hirdetmény!

M. Váshely szabad királyi városa részire f. év ápril 5-rol 2480 sz. alatt kelt magas helytartósági rendelet folytán engedménnyezett s évi 500 ezüst forint allandósított fizetéssel ellátott városi mérnöki állomásra ezennel csöd nyitattik.

Ezen államást cloyerni vágyakodók bizonyítványokkal illően felszerelt kérelmeket melyben állapot. — életidő. — vallás képesség. — politikai s erkölcsi maga tartas kimutatandó folyó év június 10-ig M. Váshely szabad királyi várossa tanácsához adják be mégpe dig a közszolgálatban levők illető hivatali előjáróság minden mások pedig közvetlen politiai hatóságuk utján.

Később beérkezendő kérvényekre nem fog tekintet vetetni.

Kelt M. Váshelyt, ápril 29-kén 1857.

A tanácstól:

Petri ideigl Polgárm

Nem hivatalos.

(172) Egy jó-kínézésű egészséges és élénk, öt éves fiu-gyermek örökbe adandó, bővebb értesítést vehetni róla a szerkesztőségénél.

(183) (1-2) Néhány tanár INCZE DÁNIEL úr könyvei, melyek közt sok igen jó német és magyar munkák, különösen a legjobb kiadású latin Classikusok vagynak és Pierer conversations lexicona. Folyó hó 21-kén az az áldozó csetörtökön delelőti templomozás után, s ha akkor mind el nem kelnének, delután 2 óran kezdve elfognak árvereztetni, az ev. ref. Col legium épületében, az 2-ik szám alatti teremben.

(182) (1-1) A n. t. előfizetés-gyűjtő urak és mind-azok, kik Vajda Dániel „Borászati Közle-mények“ című munkáját előfizetés útján kívánják megszerezni, teljes tisztelettel hivata-nak föl czennel, az előfizetési díjakat minél hamarabb beküldeni Erdélyben Marosvásár-helyre Vajda Dánielhez utasítva postán; ez alkalommal tudatva t. ez nevéket, lakásukat és azon utolsó posta-állomást is, melyen kívánják venni bérmentesen indítandó példányukat.

A most megnyitva álló előfizetés beza-ratása után, a felül marandandó néhány példány ára egyenként 1 ft. 45 kr. leend ezüstben.

(167)

Minék utánna, a magoss cs. kir. igazságügyi-miniszteriumnak a mult év november 8-rol 21133 szám alatt kelt magoss leirata nyomán—eddig ügyvédi foglalkozási lakhelye-met Dézsről Kolozsvára át tettem, ezennel tisztelettel jelentem hogy a mai napon ügyvédi irodám itten helyt meg nyit.

Egyzsmind magamat, minden magány és váltói vagy bűnvádi keresetekbeni törvé-nyes eljárások egy szinten egyéb ügyvédi bizományok pontos teljesítésére,— tisztelettel fel ajánlom.

Lakásom belváros piac Szathmári ház № 455. Kolozsvárt, 1-ső május 1857.

VAJNA SÁNDOR, tartományi ügyvéd.

(181) A példányok szétküldése előtt, minden pénzbeüldök névsora közzé fog tétetni ezen lapban, a Gazd. Lapokban és a Politikai Ujdonságok hirdetései közt, hogy ezáltal minden előfizettséggyűjtő és előfizető tájékozhasssa magát. Marosvásárhely, május 14-n, 1857.

VAJDA DÁNIEL

Birtok-eladás.

A Pécsi örökösöknek K. Fejérvár köze-lében, Krakkóban lévő birtok-részek, mely áll összesen 800 nyolczszáz vékára való 1-ső osztályu szántóból. 100 /-száz szekér szénát termő jó minőségű kaszálóból, 3,000 /-háromzer veder bort termő jó fekvésű szőlő-hegyből, melynek 1/3 egy harmada miv alatt van, udvar, pincze, gabnás, nagy kiterjedésű cstrős, teményes és 1,000 /-ezer termőfat meghaladó gyümölcsös, egy évenként 200 /- kétszázpengő forintokat felülmu-ló királyi haszonvételekből jövedelemmel, a lehető urpéri kárpótlással eladó. Értekezhetni személyesen, vagy díjazott levéllel Pécsi Ferenczcel Krakkóban.

(2-2)

Értesítés.

Minék utánna, a magoss cs. kir. igazságügyi-miniszteriumnak a mult év november 8-rol 21133 szám alatt kelt magoss leirata nyomán—eddig ügyvédi foglalkozási lakhelye-met Dézsről Kolozsvára át tettem, ezennel tisztelettel jelentem hogy a mai napon ügyvédi irodám itten helyt meg nyit.

Egyzsmind magamat, minden magány és váltói vagy bűnvádi keresetekbeni törvé-nyes eljárások egy szinten egyéb ügyvédi bizományok pontos teljesítésére,— tisztelettel fel ajánlom.

Lakásom belváros piac Szathmári ház № 455. Kolozsvárt, 1-ső május 1857.

VAJNA SÁNDOR, tartományi ügyvéd.

Nyomatott az ev. ref. főtanoda nyomdájában.